

Cercles

ROCA VERNET, Jordi (coord.). *Mobilització i acció política*. Barcelona: Edicions de la Universitat de Barcelona, 2020. Cercles, 23. 243 pàgs. [15 x 21].

El volum recull una presentació i quatre treballs monogràfics. Jordi ROCA a la presentació destaca la rellevància que s'ha atorgat als sectors populars en les darreres èpoques i presenta unes mobilitzacions polítiques populars. Entre els articles consta el de Santiago QUILES VERDÚ que comenta els tres principals debats historiogràfics que hi ha hagut sobre la Revolució Francesa: els orígens ideològics de la Revolució, el Terror i la figura de Maximilien Robespierre. Destaca els aspectes de la nova historiografia que tendeix a emfatitzar les emocions i el llenguatge per damunt del contexte sociocultural.

Xavier SÁNCHEZ SANCHO analitza la relació epistolar del cap polític de la província de Tarragona amb els responsables de l'arxidiòcesi de Tarragona durant el Trienni Liberal, els vicaris generals i la fugida del bisbe Jaume Creus. Ens mostra les directrius que obligaven al clergat a explicar el nou codi entre els feligresos i la problemàtica que es va generar per aquest motiu.

Núria MIQUEL subverteix la visió clàssica de la Jamància (1843) com una revolta popular que amenaça les propietats de les elits, per inserir-la en una revolució centralista. Destaca el paper de la Junta Central en relació a les demandes contra les propietats de les classes benestants.

El treball de Beatriz GAINZA LASET mostra la manera com els catòlics navarresos es mobilitzaren contra les lleis promulgades durant la primera dècada del segle XX. Com la premsa i els liberals lluitaven per liberalitzar i democratitzar la societat. Tracta sobre la Junta Central, la convocatòria de les Corts de 1810 i la repressió que exerciren les autoritats civils i militars contra els revoltats

A la presentació es planteja com l'Església pretén mobilitzar la ciutadania en contra del règim liberal i s'observa la seva capacitat d'influir en les classes populars. I com durant el període de Ferran VII es forja una desconfiança envers l'Església, per causa que hi havia un antagonisme entre aquesta institució i els governs liberals.

El volum es completa amb dos treballs: el primer a càrrec de Carme RIU DE MARTÍN sobre el pensament nacionalista de Lluís Domènec i Montaner, i els vincles que tenia amb l'Ateneu de Barcelona. S'observa la seva trajectòria política i la visió pròpia del nacionalisme català en la primera etapa del s. XX. A continuació, Laura COMPANYY tracta sobre la transformació dels espais urbans amb finalitats memorials i la seva utilització com a eina política i cultural. Es a dir, les memòries que s'observen a l'espai públic.

Traducción de la reseña anterior:

El volumen recoge una presentación y cuatro trabajos monográficos. Jordi ROCA en la citada presentación destaca la relevancia que se ha otorgado a los sectores populares en las últimas épocas y presenta unas movilizaciones políticas populares. Entre los artículos consta el de Santiago QUILES VERDÚ quien comenta los tres debates historiográficos principales que ha habido sobre la Revolución Francesa: los orígenes ideológicos de la Revolución, el Terror y la figura de Maximilien Robespierre. Destaca los aspectos de la nueva historiografía que tiende a enfatizar las emociones y el lenguaje por encima del contexto sociocultural.

Xavier SÁNCHEZ SANCHO analiza la relación epistolar del jefe político de la provincia de Tarragona con los responsables de la archidiócesis de Tarragona durante el Trienio Liberal, los vicarios generales y la huida del obispo Jaume Creus. Nos muestra las directrices que obligaban a los clérigos a explicar el nuevo código entre los feligreses y la problemática que se generó por este motivo.

Núria MIQUEL ataca la visión clásica de la Jamancia (1843) como una revuelta popular que amenaza las propiedades de las élites, para insertarla en una revolución centralista. Destaca el papel de la Junta Central en relación con las demandas contra las propiedades de las clases altas.

El trabajo de Beatriz GAINZA LASET muestra la manera como los católicos navarros se movilizaron contra las leyes promulgadas durante la primera década del siglo XX. Como la prensa y los liberales luchaban para liberalizar y democratizar la sociedad. Trata sobre la Junta Central, la convocatoria de las Cortes de 1810 y la represión que ejercieron las autoridades civiles y militares contra los revolucionarios.

En la presentación se plantea como la Iglesia pretende movilizar la ciudadanía en contra del régimen liberal y se observa su capacidad de influir en las clases populares. Y como durante el periodo de Fernando VII se forja una desconfianza hacia la Iglesia, debido a que había un antagonismo entre esta institución y los gobiernos liberales.

El volumen se completa con dos trabajos: el primero a cargo de Carme RIU DE MARTÍN sobre el pensamiento nacionalista de Lluís Domènec i Montaner, y los vínculos que tenía con el Ateneo de Barcelona. Se observa su trayectoria política y su propia visión del nacionalismo catalán en la primera etapa del s. XX. A continuación Laura COMPANYY trata sobre la transformación de los espacios urbanos con finalidades memoriales y su utilización como herramienta política y cultural. Es decir, las memorias que se observan en el espacio público.

IHE
(Secretaria de la revista)